

лно на Мамелюцитѣ, покори Египетъ, Сирия, Месопотамія, Арабія, Кюрдистанъ, Армения, пакъ най-послъ и Алжиръ паднѣхъ подъ неговата власть. Въ негово врѣме е направена тереханата въ Цариградъ.

Неговата смъртъ не докара никаква жалость. Поради жестокостъта му, турскытѣ историцы му дадохъ прѣкоръ *Ягузъ* (непреклонимъ). Никой царъ не бѣ толкова страшенъ за министрытѣ си; въ единъ день той уби двама везири. Но и при ужаснытѣ буйства на характера си, той трѣба да са тури въ реда на великытѣ мжжѣе въ Османската Исторія: — първо поради великытѣ му и важны завоеванія, а друго поради управленіето което даде на областитѣ си. Тѣй щото за тѣзъ завоеванія и за управленіето, на което той подчини владѣніята си, забравя му са упоритыя и отъметителенъ характеръ.

Сынъ му, Султанъ Сюлейманъ, построи надъ гроба му една джамія, *Селиміе*, съ едно училище и медресе.

